

I. Wprowadzenie - czym jest Arcykonfraternia św. Szczepana?

I.I Wielki przywilej

“Służyć przy ołtarzu... jest najwyższym przywilejem (z wyłączeniem kapłaństwa), którego może dostąpić osoba świecka.”¹

“Żadna służba, z wyjątkiem służby tych, którzy przez wyświęcenie są wyjęci do służby ołtarza, nie zasługuje na więcej namysłu i rozważań niż obowiązki powierzone tym osobom świeckim i młodzieży, którzy wspierają kapłanów Bożych w wypełnianiu ich świętych zadań. Jest to służba dotycząca najdrobniejszych szczegółów, której należy się uczyć stopniowo i w pełni, zarówno w jej zewnętrznych aspektach, jak i jej wielkim mistycznym znaczeniu, które owa służba wyjaśnia”.

“Ta służba zbyt często jest lekceważona i niedbale sprawowana, gdyż nie dba się i nie wykorzystuje okazji do nauczania naszych ministrantów wykonywania ich obowiązków lub wpojenia ducha, w jakim powinni je wypełniać”.

“Celem Arcykonfraterni św. Szczepana jest ułatwić klerowi dawanie swoim ministrantom odpowiednich pouczeń w tych wszystkich sprawach, które dotyczą służby przy ołtarzu i zainspirowanie ich [ministrantów] właściwym rozumieniem i docenianiem służby, którą pragną sprawować dla Boga i Kościoła Świętego. Jesteśmy przekonani, że Arcykonfraternia osiągnie swój cel, jeśli będzie prowadzone w duchu, w którym zostało stworzone. Francis, Arcybiskup Westminster. Święto św. Kazimierza, 4 marca 1907.”²

I.II Potrójny cel i cztery zasady

Potrójnym celem Arcykonfraterni jest:

1. “... uświęcenie służącego przy ołtarzu przez uczenie go, że służyć w prezbiterium jest wielkim religijnym przywilejem,
2. “ przez wyjaśnienie mu sposobu przestrzegania rytów i ceremonii Kościoła zgodnie z rubrykami i dekretami Świętej Kongregacji

1 Podręcznik amerykańskiej kapituły Konfraterni (Handbook), przedmowa, s. I

2 Przedmowa do oryginalnego wydania Podręcznika (Handbook), którą w części można znaleźć w obecnym wydaniu w rozdziale "Postulant", s. 8

Rytów oraz interpretacjami najbardziej znanych autorytetów,
3. “oraz przez zachęcanie go do zrozumienia znaczenia i celu ceremonii, w których bierze udział.”³

Z tych trzech celów wynika organizacja, dyscyplina i duch (oparty na tym, co nadprzyrodzone) Konfraterni poprzez:

A. Oddanie jej **czterem zasadom**:

1. “Służyć przy ołtarzu godnie, inteligentnie i akuratanie.
2. “Czynić krótkie akty przygotowania przed służeniem do Mszy św. i dziękczynienia po jej zakończeniu.
3. “Zachować ciszę w zakrystii i okazywać największą cześć w prezbiterium.
4. “Odmawiać codziennie modlitwę Konfraterni.”⁴

B. Jej stopniowy system awansu, który obejmuje różne funkcje służenia do recytowanej i śpiewanej Mszy św., co jest oznaczane różnymi odznakami noszonymi przez członków podczas służenia. System ten pomaga również rozwijać wysokie standardy służenia, których oczekuje Konfraternia.

C. Różne praktyczne wymagania dotyczące:

- Harmonogramu regularnego służenia i wynikającej z niego potrzeby punktualności.
- Sposobu ubierania się i higieny osobistej dla tych, którzy mają służyć.
- Zakresów odpowiedzialności ministrantów przed i po służeniu do Mszy.

Konfraternia może być metaforycznie porównana do noża armii szwajcarskiej, które jako pojedyncze i wszechstronne narzędzie może skutecznie wykonywać wiele różnych zadań [związanych ze służeniem]. Jest to możliwe dzięki starannemu studiowaniu

3 Podręcznik (Handbook), "Cel", s. 1

4 Podręcznik (Handbook), "Zasady", s. 2

Podręcznika (Handbook) Arcykonfraterni, jego trzech głównych celów, czterech zasad i innych publikacji z dziedziny organizacji i dyscypliny.

I.III Logo Arcykonfraterni i jego znaczenie

CUI SERVIRE REGNARE EST

Po łacinie znaczy "Kto służy, ten panuje" lub "Służyć znaczy panować". To jest motto Konfraterni. Jest to naśladowanie naszego Pana, który nie przyszedł, by mu służyli, ale aby służyć. Błogosławiony, który służy Panu przy Jego Świętym Ołtarzu.

KORONA MĘCZEŃSTWA

Jeden z symboli będących atrybutem męczenników. Jest tryumfem wynikającym z czyjegoś całkowitego oddania swego życia Chrystusowi. Święty Szczepan dostąpił wyróżnienia bycia "Protomartyr" (inaczej pierwszy męczennik), który wylał swą krew i umarł dla Chrystusa i Jego Królestwa.

PODWÓJNA GAŁĄZKA PALMY

Innym symbolem przypisywanym męczennikom jest palma męczeństwa. Symbolizuje ona tryumf sucha nad ciałem w ziemskiej bitwie o wieczne zbawienie.

CHI-RHO

Antyczny monogram imienia Chrystusa, który łączy greckie litery X i P. Był to symbol zwycięstwa, które Chrystus ukazał Konstantynowi: "In hoc signo vinces!" "Pod tym znakiem zwyciężysz!"

II. Historia Arcykonfraterni św. Szczepana

II.I Początki i szybki rozwój, błogosławieństwo papieskie (1905-1914)

Ojciec Hamilton MacDonald, który był kapłanem Klasztoru Najświętszego Serca w Hammersmith (przedmieścia Londynu), założył Konfraternię w Anglii w marcu 1905 roku. Ojciec MacDonald zaczął po prostu prowadzić regularne lekcje dla służących do Mszy św. w konwencie z intencją podniesienia standardów służenia, które już wtedy charakteryzowały się brakiem starań o dokładność i detale. Pomysł okazał się tak dużym sukcesem, że wkrótce prowadził podobne spotkania w parafii św. Trójcy w Brook Green, która znajdowała się blisko klasztoru.

Arcybiskup Westminster, Francis Bourne (później kardynał), był pod takim wrażeniem Konfraterni, że pierwszego października tego samego roku poprosił Ojca Świętego Piusa X o jego apostolskie błogosławieństwo dla nowo powstałej Konfraterni św. Szczepana. Św. Pius X udzielił go własnoręcznie piątego listopada 1905 roku. Arcybiskup Bourne utworzył wtedy kapitułę Konfraterni w katedrze Westminster, która następnie stała się macierzystą dla wszystkich kapituł Konfraterni.⁵

⁵ W normalnych warunkach należałoby wnioskować do Arcybiskupa Westminster

Opisane powyżej wydarzenia z 1905 r. były bardzo istotne z trzech powodów:

- Westminster jest najważniejszą archidiecezją w Anglii. W jej katedrze tradycyjnie królowie i królowe byli namaszczeni i zatwierdzani na ich urządach.⁶
- Okazuje się, że świętobliwy papież uznał cel Konfraterni (jak został on wyrażony w petycji Arcybiskupa Bourne'a) za tak dobrze wypełniający jego własne pragnienie przywrócenia dostojności i oddania dla świętej liturgii, że nie wahał się udzielić swego błogosławieństwa początkującemu bractwu. Samo to raczej wyjątkowe wyróżnienie stawia Konfraternię w niezwykle godnym miejscu, którego inne organizacje służących przy ołtarzu nie otrzymały.
- Jak zobaczymy poniżej, niezwykle tempo, w jakim Konfraternia rozwinęła się od zwykłego "dobrego pomysłu" do organizacji służących przy ołtarzu o niespotykanym statusie w katolickim świecie było prawdziwym fenomenem.

22 maja 1906 r. na pisemny wniosek Arcybiskupa Bourne'a i po audiencji u papieża św. Piusa X, Prosekretarz Świętej Kongregacji Krzewienia Wiary udzielił Konfraterni św. Szczepana kilku zupełnych oraz częściowych odpustów, które jego członkowie mogli uzyskać w określone święta, w godzinę ich śmierci i za odmawianie poszczególnych modlitw. Konfraternia miała teraz zdolność specjalnego uświęcenia swych członków w sposób niezwykle pośród organizacji zrzeszających służących przy ołtarzu.

4 grudnia 1906 r., ponownie na prośbę Arcybiskupa Bourne'a, papież św. Pius X wyniósł Konfraternię do rangi "arcybractwa" "prima primara"⁷ i nadał jej prawo przyłączania konfraterni o podobnym

o zgodę na ustanowienie nowej kapituły.

⁶ Przed angielską reformacją opactwo kanterberjskie było wiodącym biskupstwem w Anglii. Jednak choć antykatolckie prawa karne zostały odwołane w 1829 roku, katolicka diecezja nie bogła zostać przywrócona do 1850 r. W 1895 roku pierwszy arcybiskup Westminsteru zarządził rozpoczęcie prac w nowym Westminsterze.

⁷ Wyrażenie oznaczające "pierwszy i zasadniczy" (pierwszy w kolejności i pierwszy co do ważności)

charakterze poza Archidiecezją Westminster, ale w obrębie Wysp Brytyjskich (19 lutego 1934 papież Pius XI rozszerzył ten sam przywilej na całe Imperium Brytyjskie).

W 1907 roku angielski katolicki wydawca Burns & Oats w Londynie wydał pierwszą edycję podręcznika Konfraterni zatytułowanego "Podręcznik ministranta" ("Altar's Server Manual").

II.II – Pierwsza i Druga Wojna Światowa

Podczas I Wojny Światowej (1914-1918) większość starszych członków Konfraterni zostało powołanych do wojska, w konsekwencji czego Konfraternia w Anglii uległa zmniejszeniu i istniała tylko w kilku aktywnych kapitułach.

Po I Wojnie Światowej ojciec MacDonald pracował bardzo wytrwale nad ponownym ustanowieniem Konfraterni na trwałym fundamencie. W 1925 roku za zgodą kardynała Bourne'a wydano zrewidowany Statut i ustanowiono Radę Główną i Zarząd.

Gdy ojciec MacDonald zmarł w 1933 roku, Konfraternia była już silnie rozwinięta i pomimo powołań do wojska w czasie II Wojny Światowej (1939-1945), Rada Główna zachowała organizację nietkniętą.

Ponieważ wiele diecezji w Anglii posiadało księdza mianowanego Dyrektorem Diecezjalnym, utworzono we wrześniu 1945 r. Krajową Radę Dyrektorów Diecezjalnych, która doradzała Dyrektorowi Narodowemu. Ten system, podobnie jak Rada Główna, wciąż istnieje w Novus Ordo.

II.III Od zakończenia II Wojny Światowej do Soboru Watykańskiego II (1945 – 1965)

W 1955 roku Konfraternia świętowała swą złotą rocznicę organizując pielgrzymkę do Rzymu. Podczas audiencji, czcigodny papież Pius XII rekomendował jej i nakłaniał do przyjęcia św. Piusa X (którego Pius XII krótko wcześniej kanonizował) za drugiego patrona z tej racji, że błogosławił on, wzbogacał i rozszerzał apostołat Konfraterni

od jej początków. Organizacja natychmiast przyjęła sugestię. W 1962 roku wydrukowano drugą, przejrzaną edycję podręcznika, która zawierała oryginalną treść z 1907 roku, ale pomijała niektóre sprawy dotyczące pobożności. Następnie przyszedł Sobór Watykański II i w wyniku jego destrukcyjnego modernistycznego ducha Konfraternia została przejęta przez modernistów, a jej cel zmienił się w smutne przeciwieństwo tego, co zamierzał ojciec MacDonald. Zmieniony podręcznik z 1981 r. zniszczył pierwotną naturę Konfraterni i poszedł nawet tak daleko, że określa Świętą Ofiarę jako zwykłą Uczę Eucharystyczną oraz zawiera ilustracje z dziewczętami służącymi przy ołtarzu! Wyrzucono również wiele tradycyjnych celów, praktyk oraz modlitw.

II.IV Odrodzenie Konfraterni w tradycyjnej formie pod auspicjami FSSPX (1981 – chwila obecna)

Jednakże Boża Opatrzność raczyła sprawić, że Arcybractwo św. Szczepana nie przestało istnieć.

W 1981 roku w Rockdale (przedmieścia Sydney) w Australii, ojciec Damien Carlile z Bractwa Kapłańskiego św. Piusa X utworzył kapitułę Konfraterni przy kaplicy FSSPX pw. Dzieciątka Jezus i św. Józefa. Uczynił to razem ze starymi członkami Konfraterni, którzy byli przyjmowani do niej we wczesnych latach sześćdziesiątych w Anglii i Australii.

W 1985 roku arcybiskup Lefebvre nawiązał kontakt z Konfraternią podczas udzielania bierzmowania w Rockdale. Był pod tak dużym jej wrażeniem, że po powrocie do Econe wspominał o niej podczas Kapituły Generalnej Bractwa św. Piusa X. Tak więc, usankcjonowane przez założyciela Bractwa Kapłańskiego Świętego Piusa X, stało się znakomitym elementem apostolatu tego stowarzyszenia klerycznego wspólnego życia, które zostało poświęcone kapłaństwu i wszystkiemu, co dotyczy kapłaństwa naszego Pana Jezusa Chrystusa. Pod koniec lat osiemdziesiątych i na początku lat dziewięćdziesiątych ojciec Todd Angele, który przebywał w Australii, rozszerzył działalność Konfraterni na cały dystrykt FSSPX Australia/Nowa

Zelandia. Ksiądz Angele znalazł również dostawców sznurów i medali i był przez to w stanie zapewnić odpowiednie przedmioty innym kapitułom w Australii i Nowej Zelandii.

W 1994 roku ksiądz Peter Scott z Australii, przełożony generalny dystryktu Stany Zjednoczone, który znał wcześniej Konfraternię z rodzinnego kraju, utworzył jej oddziały w tymże dystrykcie – równocześnie w Kansas City (stan Missouri), Cincinnati (stan Ohio) i Fort Wayne (stan Indiana).

W roku 1997 działalność apostolatu Konfraterni rozpoczęto w Nowicjacie Braci Jezusa i Maryi w El Paso (stan Texas) i założono główną siedzibę amerykańskiej kapituły Konfraterni z Lawrence'em Novakiem jako krajowym kapelanem i bratem Francisem (znany też jako Mr. Louis Tofari) jako krajowym sekretarzem. Podczas tego przejściowego etapu główna siedziba stała się samodzielna w kwestii zaopatrzenia w różne rzeczy potrzebne każdej kapitule. Było to zrządzenie Opatrzności, gdyż ksiądz Angele nie był dalej w stanie dostarczać zagranicznym kapitułom niezbędne przedmioty z powodu ogromu obowiązków jako dyrektora szkoły. Od tego czasu główna siedziba amerykańskiej kapituły Konfraterni stała się de facto odpowiedzialna za zapewnianie tychże przedmiotów różnym tradycyjnym kapitułom na całym świecie!

W grudniu 1997 roku w kaplicy FSSPX pw. Chrystusa Króla i Kapłana w Ciudad Juarez w Meksyku założono pierwszą w historii Konfraterni kapitułę w kraju, który nie jest angielskojęzyczny. Zaczęła się naprawdę nowa era dla Konfraterni pod auspicjami Bractwa św. Piusa X.

Rok później apostolat Konfraterni wprowadzono na Filipinach i z miejsca ze swoimi 80 członkami stał się on największą kapitułą w Bractwie św. Piusa X.

W listopadzie 1998 roku w Kansas City wyszedł drukiem pierwszy numer pisma "The Acolyte" ("Akolita") i został rozprowadzony zarówno w Stanach Zjednoczonych jak i za granicą. W ten sposób długoterminowy cel stał się w końcu rzeczywistością.

W lutym tego samego roku główną siedzibę przeniesiono z powrotem do Kansas City i prowadzono apostolat świeckich z księdzem Tofari kontynuującym wypełnianie funkcji krajowego sekretarza. Do

pomocy w wypełnianiu różnych obowiązków w nowym biurze głównej siedziby kapituły Konfraterni powołano osoby z kapituły św. Wincentego.

Następnie w grudniu członkami Konfraterni stali się należący do nowo powstałej kapituły w Irlandii, a przez to dotarła ona do kraju, który dał w przeszłości Kościołowi tak wielu księży. Tą małą kapitułę utworzono raczej dla całego kraju niż przy jednej kaplicy z powodu małej liczby chłopców i mężczyzn w każdej kaplicy.

Pod koniec 2001 roku Konfraternia została w końcu ponownie utworzona w kraju swego pochodzenia – na Wyspie Matki Bożej – w dobrej starej Anglii - dzięki wysiłkom przełożonego generalnego ojca Emily i pomagającym mu księżom, którzy byli w większości Amerykanami. Mieli oni kontakt z apostołatem Konfraterni w rodzinnym kraju. Czy można dać większy akt wdzięczności niż oddać dobro, które się otrzymało?

Aż do dziś Konfraternia nadal się rozrasta i kwitnie na świecie, będąc wprowadzanym do krajów, w których dotąd nigdy nie istniała.

III. Odpusty udzielone przez św. Piusa X

Odpusty zupełne:

1 w dzień przystąpienia

2 w coroczne święto patronalne Konfraterni – 26 grudnia

3 w godzinę śmierci

7 lat i 7 razy po 40 dni udzielane w pewne święta:

Św. Jana – 27 grudnia

Św. Józefa – 19 marca

Św. Piotra i Pawła – 29 czerwca

Św. Michała – 29 września

300 dni za każdym razem, gdy członek odmawia przed służeniem do Mszy św. modlitwę: „Prosimy Cię Panie, uprzedzaj nasze czyny”.

W Anglii i Walii przysługuje odpust 200 dni za każde odmówienie tejże modlitwy.

IV. Nadprzyrodzona natura Konfraterni i formowanie jej członków

IV.I Nadprzyrodzona natura

Pierwszy i główny cel Konfraterni jest nadprzyrodzony: uświęcić służącego przy ołtarzu. Ten aspekt jest dość oczywisty, gdy przegląda się podręcznik, który przepelniony jest tymże nadprzyrodzonym duchem. Właśnie silny i publiczny nacisk na to, co nadnaturalne, plasuje Arcykonfraternię św. Szczepana o stopień powyżej innych organizacji służących przy ołtarzu, które istniały w przeszłości.

Koncentracja na tym aspekcie jest szczególnie widocznie wyrażona w czterech zasadach Konfraterni, które stanowią bardzo unikalne, lecz ważne praktyki dyscyplinujące, na przykład modlitwy, które ministrant jest zobowiązany odmawiać przed i po służbie do Mszy św. Przez tą jedną praktykę służący przy ołtarzu prawdziwie uczy się:

- jak ważna jest Święta Ofiara Mszy św. a przez to także niezmierny przywilej służenia do niej,
- potrzeby wewnętrznego przygotowania do wzięcia na siebie wykonania tak czcigodnych obowiązków,
- konieczności dziękowania Wszechmogącemu Bogu za wielki dar Komunii świętej i przywilej służby do Mszy św.

Można zaobserwować jak łatwo sama ta reguła może wzmocnić życie duchowe służącego do Mszy św. i przyczynia się do jego większego uświęcenia, gdy służy.

Nawet druga część potrójnego celu Konfraterni, która nakłania do zwrócenia baczonej uwagi na różne detale służenia, szczególnie w odniesieniu do stosowania się do dekretów Kościoła i rubryk, docelowo ma cel nadprzyrodzony. Jest tak, gdyż detale te służą jako duchowe środki dyscypliny, a przez to naturalne czynności służącego są podnoszone na nadprzyrodzony poziom, co z kolei służy

jako środek uświęcenia.

Zatem poprzez połączenie duchowych wysiłków i dyscyplinarnych praktyk Konfraterni w umyśle ministranta umacniają i pogłębiają się cześć, szacunek i pobożne podejście do tajemnic liturgii.

Jednym słowem Konfraternia obejmuje wszystkie aspekty służenia, które przyczyniają się do uświęcenia. Częściowo przez unikalne środki (na przykład noszenie medalu Konfraterni, modlitwy przed i po Mszy św., etc.) oraz przez takie, których zwyczajnie się oczekuje (na przykład nacisk na służenie poprawne i z szacunkiem).

IV.I Jak Arcykonfraternia rozwija świętość poza zakrystią?

Kardynał Griffin (następca kardynała Bourne'a jako Arcybiskup Westminster) odpowiedział mądrze na to pytanie w swej przestrodze dla członków Konfraterni w przedmowie do późniejszego wydania podręcznika:

“Wartość waszej służby będzie mierzona i naprawdę wzmocniona waszą własną świętością i osobistą miłością, którą macie do Naszego Pana i oddaniem Jego świętym tajemnicom”.

Jednym ze sposobów, w jaki Konfraternia uwzględnia ten aspekt jest wymaganie wobec członków by odmawiali codziennie modlitwę dla dwóch powodów:

1. Aby utrzymywać ministranta w duchowej gotowości do służenia.
2. Aby przypominać mu, że jest on naprawdę sługą Ołtarza i dlatego musi dawać publiczny przykład innym w swych codziennych czynnościach.

IV.II Co Arcykonfraternia zapewnia na płaszczyźnie praktyki?

W oparciu o Pierwszą zasadę Konfraterni o punktualności dla każdej kapituły wymaga się harmonogramu służenia do Mszy św., który sporządza Prezydent. Już to gwarantuje pewną dawkę stabilności liturgicznego życia parafii i zapewnia, że wykwalifikowani ministranci wypełniają różne funkcje, co z kolei przyczynia się do tego, że Bóg jest czczony poprzez dostojną służbę przy Ołtarzu Boga.

Są również wymagania w odniesieniu do sposobu ubierania się, higieny osobistej oraz punktualności z odpowiednimi karami za spóźnienia, gdy ktoś miał służyć wg harmonogramu (są one wyjaśnione w ulotce o zasadach służenia) i różnymi obowiązkami przed i po Mszy św., które są wymienione w "Zestawie obowiązków przed i po Mszy św."

Arcykonfraternia zapewnia również standardy dotyczące nie tylko co do metod służenia, ale także w sprawach dyscypliny i kwestiach duchowych, co z kolei daje stabilność i spójność między kapitułami.

V. Członkostwo i organizacja Konfraterni

V.I Wstępnie o członkostwie

“Członkostwo w Konfraterni jest otwarte dla każdego chłopca lub mężczyzny (bez ograniczeń wiekowych), który może służyć do Mszy św. i który dowiódł, że chce przyczynić się do osiągnięcia celu Konfraterni.”⁸

Każdy (mężczyzna lub chłopiec) może być członkiem, jednak faktycznie wiele osób nie jest w stanie zastosować się do standardów. Poprawnie funkcjonująca Konfraternia jest w pewnym sensie samosterującym się pojazdem, który zapewnia, że ministranci są (przy niewielkiej potrzebie sterowania nimi) elitarną grupą niezawodnych i sprawdzonych osób, na której można zawsze polegać pod względem jakości służenia i dyscypliny. Zaleca się nie przyjmować kandydatów, którzy na przykład: 1) nie wykazują inicjatywy by prawdziwie dążyć do doskonałości w prezbiterium ani do szczerzej miłości do służenia, 2) nie są zaangażowani, 3) nie są zdolni do wypełniania obowiązków Konfraterni (ćwiczenia, modlitwy) lub z innych powodów nie mają zdolności by służyć zgodnie z jej standardami.

V.II Wyjaśnienie zadań Dyrektora.

Do utworzenia kapituły potrzebny jest Dyrektor (może to być ksiądz lub jego asystent) oraz Przewodniczący. Dyrektor nominuje Przewodniczącego, nadzoruje i wspomaga zarządzanie Konfraternią przez Przewodniczącego i prowadzi ceremonię przyjęcia. Każde zainteresowanie, jakie okazuje wobec Konfraterni przyczyni się bez wątpienia do jej sukcesu. Warto tutaj wspomnieć, że wybór zadań przydzielonych Przewodniczącego mogą znacznie wpłynąć na obciążenie pracą przez Dyrektora. Ksiądz posiadający dobrego Przewodniczącego może w dość łatwy sposób mieć wyraźnie mniejsze obciążenie pracą i ilość stresów niż ten ksiądz, który nie dysponuje Konfraternią.

V.III Wyjaśnienie zadań Przewodniczącego.

Jest prawą ręką dyrektora podczas ceremonii. Kieruje ćwiczeniami i powinien mieć chlubny zwyczaj organizacji spotkań Konfraterni, którymi także kieruje w razie nieobecności Dyrektora. Zna rubryki, a przynajmniej posiada zdolności i pragnienie nauczenia się ich, włącznie z bardziej rozbudowanymi ceremoniami, jak bierzmowanie, itp. oraz umie koordynować działania innych ministrantów. Jest także odpowiedzialny za przygotowanie harmonogramu służenia.

V.IV System awansu.

Dzięki systemowi stopni (które się po kolei osiąga) ministrant spostrzega jak ważna jest każda z funkcji i traktuje ją z większym szacunkiem. To, jak szybko ktoś osiąga dany stopień, jest zależne od jego osobistych wysiłków i zdolności. Stopnie i odpowiadające im wymagania są w dalszej części. Dwa aspekty tego systemu awansu są ważne:

1. Zapewnia on, że każdy służący jest świetnie wyćwiczony i wykwalifikowany by służyć w różnych rolach w miarę jak pokonuje kolejne stopnie.
2. Pokazuje służącemu jak ważne są dane funkcje poprzez ich

uszeregowanie.

Aby osiągnąć określoną pozycję, należy znać ustny test z łaciny (dla postulantów i młodszych akolitów) oraz pisemny test (dla wszystkich stopni). Należy je zdać w sposób doskonały. Zaleca się, by w przypadku członków już dysponujących odpowiednią wiedzą nie wstrzymywać się zbyt długo z awansem na właściwy stopień. Nie trzeba koniecznie kogoś awansować z tytułu samego wieku czy stażu.

Jest pięć oficjalnych stopni:

A. Postulant: Aspiruje do wstąpienia do Konfraterni i próbuje przestrzegać wszystkich reguł. Nie nosi żadnej odznaki. Postulanci są przyjmowani w chwili, gdy Dyrektor i Przewodniczący oceniają ich jako nadających się.

B. Młodszy Akolita: umie funkcje drugiego akolity podczas Mszy recytowanej i ceteroferariusza w Mszy śpiewanej. Płynnie odpowiada bez żadnej wizualnej pomocy. Nosi prosty sznur ze srebrno-szarym medalem bez połysku.

C. Starszy Akolita: Umie obie funkcje akolity (pierwszego i drugiego) podczas Mszy recytowanej, a także służyć do niej samemu oraz może być turyferem lub każdym z akolitów podczas Mszy śpiewanej. Otrzymuje ozdobiony koralami sznur z frędzlem ale zatrzymuje srebrno-szary medal.

D. Mistrz Ceremonii: Zna wszystkie role podczas Mszy recytowanej i śpiewanej. Zatrzymuje ozdobiony koralami sznur z frędzlem, ale dostaje złoty medal.

E. Prezydent: Nosi złoto-czarny medal i sznur z frędzlem.

VI. Materiały potrzebne do zainicjowania Konfraterni

1. Podręcznik (zawiera ceremonię przyjęcia i zalecany sposób służby),
 2. Certyfikat przyjęcia,
 3. Karta modlitw przed i po Mszy św. oraz Karta modlitw okresowych,
 4. Karta codziennych modlitw,
 5. Testy z kluczem odpowiedzi dla każdego stopnia,
 6. Broszura Konfraterni (szczegółowa historia jej pochodzenia),
 7. Odznaka Przewodniczącego ze sznurem.
- Każdy inny artykuł może zostać zakupiony z katalogu „St. Stephen’s Storehouse” w miarę rozwoju danej kapituły.

VII. Jak powinien służyć członek Konfraterni?

Konfraternia życzy także sobie uświęcenia służącego “. . . przez pouczenie go o sposobie przestrzegania rytów i ceremonii Kościoła zgodnie z rubrykami i dekretami Świętej Kongregacji Rytów i interpretacjami najbardziej akceptowanych autorytetów...” jak jest to ujęte w drugiej części potrójnego celu Konfraterni. Jak wspomniano wcześniej, jest to naprawdę kwestia duchowej dyscypliny, gdyż nie jest łatwo skrupulatnie wypełnić ceremonie.

W uzupełnieniu powyższego cytatu Konfraternia mówi o służącym do Mszy św.:

“reprezentuje on wiernych i ma najbliższy udział w bogatym skarbcu ceremonii i liturgii Kościoła. Te święte ceremonie należy przeprowadzać z oddaniem, dostojnością i dbałością o detale... Właściwy przebieg procesji zależy od uwagi, jaką każdy członek poświęca najmniejszemu szczegółowi. Dlatego należy zwracać największą uwagę na każdy drobiazg.”⁹

Inny cytat, który również pomaga postawić te ważne kwestie rubryk we właściwej perspektywie, znajduje się w ceremoniale L. O’Connella:

⁹ Cytat z przedmowy kardynała Griffina do Podręcznika - wydania z 1962 r., s. I.

“Liturgia stosownie odprawiona nawet w najskromniejszej kaplicy. Czym jest Liturgia? To Kościół modlący się. Z samej swej natury jest ona publiczna i społeczna. Do tego dochodzi piękno języka, muzyki i sztuki. Nie jest to dramat w sensie przedstawienia dla widowni z prebiterium jako sceną. Jest to dramat, w którym duchowieństwo i ludzie jednoczą się by składać ofiarę Chrystusowi, Naszemu Najwyższemu Kapłanowi, chwalić i zanosić błagania do Boga. To ofiarowanie musimy uczynić w każdym szczególe wylaniem serca i umysłu Kościoła dla Boga. Dlatego musimy czynić to nie przez własne wyrażenia, ale przez dokładne ceremonie przepisane przez Kościół. Nawet w wiejskim kościele nie ma wymówek dla niedbałego odprawiania Świętych Ceremonii.”¹⁰

Oba cytaty powinny być dość przekonujące w odniesieniu do konieczności poprawnego służenia. Ceremonie liturgiczne są świętymi czynnościami o charakterze publicznym, więc ich wykonywaniu należy poświęcać najwyższą uwagę. Wielkie oddanie i docenianie Liturgii może tylko wzniecać miłość do Świętej Matki Kościoła i jej największych skarbów.

W Konfraterni w ostatnim czasie wykonano wiele badań spraw związanych z rubrykami, aby uczynić łatwiejszym wypełnianie drugiej części potrójnego celu. Temu samemu służy opracowanie podręcznika, który zrozumiale i prosto wyjaśni zasady ceremonii dla użytku w parafii w sposób taki, jak wykładają je i zatwierdzają kompetentne władze (w sprawach rubryk). Jednakże w międzyczasie główna siedziba udostępnia wskazówki dotyczące służenia, które odnoszą się do różnych funkcji podczas Mszy św. recytowanej, śpiewanej i uroczystej.

¹⁰ Cytat z przedmowy Stricha (Arcybiskupa Chicago) do Ceremoniału, Laurence J. O’Connell, 1958 r.

Pojmowanie bogatych ceremonii klasycznego rytu rzymskiego służy trzem celom:

1. Pogłębia miłość i oddanie służącego dla ceremonii, co powoduje, że służy on z większym szacunkiem.
2. Rozumienie historii i symboliki otaczającej różne czynności pomaga służącemu pamiętać dlaczego je wykonuje w określony sposób.
3. Różne symbole związane z liturgią pomagają praktycznie i konkretnie przekazywać Katolicką Wiarę przez zachowanie rytuału. Nauka tych historycznych i symbolicznych czynności może się najłatwiej i najskuteczniej dokonywać poprzez ćwiczenie ról ministrantów. Jednakże zanim się jest zdolnym do przekazywania tej wiedzy innym, trzeba ją posiadać samemu, jak mówi stare przysłowie: "Nie można dać tego, czego się nie posiada". Większość książek dotyczących Mszy św. posiada wyjaśnienia znaczenia i wagi ceremonii. Można także skontaktować się z główną siedzibą w celu uzyskania listy rekomendowanych pozycji na ten temat. Dyrektor lub Przewodniczący może łatwo z takimi źródłami otworzyć rozległy duchowy skarbiec Mszy św. dla ministrantów i przez to wypełnić ostatnią część trzech celów Konfraterni.

Powinno być teraz dość jasne, że Arcykonfraternia św. Szczepana nie jest po prostu konfraternią, która jakoś organizuje tych, którzy służą, ale jest organizacją, której celem jest towarzyszyć w życiu łaski przez skupienie służącego na sprawach, które są najważniejsze: chwaleń Bogu i uświęceniu duszy by osiągnąć życie wieczne.

VIII. Modlitwy Arcykonfraterni

VIII.I Modlitwa Arcykonfraterni św. Szczepana do codziennego odmawiania.

Boże, Ty łaskawym okiem spoglądasz na trudy sług Swoich i pozwalasz nam troszczyć się o Twój ołtarz; daj nam – którzy pełniemy służbę naśladując naszego patrona, św. Szczepana, Pierwszego Męczennika – byśmy mogli, jak on, oglądać Twojego Syna stojącego

po prawicy Twego Majestatu i wejść do Królestwa Naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Zdrowaś Maryjo...

Św. Szczepanie, módl się za nami.

Św. Piusie X, módl się za nami.

VIII.II Modlitwy przed służbą do Mszy św.

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca Twych wiernych i zapal w nich ogień Twojej miłości.

V. Ześlij Ducha Twego, a powstanie życie.

R. I odnowisz oblicze ziemi.

Módlmy się.

Boże, któryś pouczył serca wiernych światłem Ducha Świętego; daj nam w tymże Duchu poznać co jest prawe i Jego pociechą zawsze się radować. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Boże, Ty łaskawym okiem spoglądasz na trudy sług Swoich i pozwalasz nam troszczyć się o Twój ołtarz; daj nam – którzy pełniemy służbę naśladując naszego patrona, św. Szczepana, Pierwszego Męczennika – byśmy mogli, jak on, oglądać Twojego Syna stojącego po prawicy Twego Majestatu i wejść do Królestwa Naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Prosimy Cię, Panie, uprzedzaj nasze czyny Twoimi natchnieniami i towarzysz im Swoją pomocą; niech każda nasza modlitwa i każda praca w Tobie ma swój początek i dla Twojej chwały się kończy. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Zdrowaś Maryjo...

V. Św. Szczepanie

R. Módl się za nami.
V. Św. Piusie X
R. Módl się za nami.

VIII.III Modlitwy po zakończeniu służby

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu

Anima Christi.

Duszo Chrystusowa, uświęć mnie.
Ciało Chrystusowe, zbaw mnie,
Krwi Chrystusowa, napój mnie.
Wodo z boku Chrystusowego, obmyj mnie.
Męko Chrystusowa, pokrzep mnie.
O dobry Jezu, wysłuchaj mnie.
W ranach swoich ukryj mnie.
Nie dopuść mi oddalić się od Ciebie.
Od złego ducha broń mnie.
W godzinę śmierci wezwij mnie.
I każ mi przyjść do siebie,
Abym z świętymi Twymi chwalił Cię,
Na wieki wieków. Amen.

Modlitwa do Chrystusa Ukrzyżowanego

Oto ja, o dobry i najśłodszy Jezu, upadam na kolana przed Twoim obliczem i w największej żarliwości ducha proszę Cię i błagam, abyś wraził w serce me najżywsze uczucia wiary, nadziei i miłości oraz prawdziwą skruchę za grzechy moje i silną wolę poprawy.
Oto z wielkim uczuciem serca i boleścią Twoje pięć ran w duchu oglądam i myślą się w nich zatapiam, mając przed oczyma to, co w usta Twoje włożył, o dobry Jezu, już prorok Dawid: „Przebodli ręce moje i nogi moje, policzyli wszystkie kości moje” (Ps 22, 17).

V. Św. Szczepanie
R. Módl się za nami.
V. Św. Piusie X
R. Módl się za nami.

VIII.IV Modlitwy okresowe

W Adwencie

Duchu Święty, Boże, który byłeś dany błogosławionemu diakonowi Szczepanowi przez włożenie rąk przez Apostołów, a w którym zaczęła się służba Ołtarza w Nowym Zakonie, daj, abym ja, który służę przy tym samym Ołtarzu, mógł zawsze utrzymywać w świętości moje ciało, które jest Twoją świątynią; bym ja, który noszę święte naczynia, oczyścił me serce, a przez to na końcu, będąc napełnionym Twą łaską, mógł, patrząc w Niebiosa, widzieć Twą wielką radość i wejść do wiekuistej świątyni Wszechmogącego Boga, gdzie Baranek Boży jest Światłem w Twoim blasku. Amen.

W okresie Bożego Narodzenia

Boże, Ty przez błogosławioną śmierć diakona św. Szczepana, męża pełnego wiary i Ducha Świętego, uświęciłeś pierwsze owoce służby przy Twoim ołtarzu, daj nam, prosimy Cię, tak umiłować piękno Twego domu, abyśmy zawsze mieli udział w łaskach tego ołtarza, przy którym służymy; prowadź nas, pełniących królewską służbę do chwały, której ołtarz jest zapowiedzią, gdzie będziemy służyć Twemu Majestatowi na wieki panując z Tobą. Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

W Wielkim Poście

Wszechmogący wieczny Boże, który dałeś Twemu diakonowi świętemu Szczepanowi, jeszcze za życia ujrzeć Tego, za którego miał ponieść śmierć, a mnie stojącemu przed Twym ołtarzem pozwalasz

patrzeć na tego samego Pana Jezusa Chrystusa ukrytego pod Świętymi Postaciami, dozwól mi, Jego służyć, zawsze wiernie za Nim podążać, aż dojdę tam, gdzie On, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, jedyny Bóg, po wszystkie czasy na wieki wieków.

Amen.

W okresie Wielkanocnym

Panie Jezu Chryste, Ty przyszedłeś nie po to, aby Tobie służono, ale aby służyć; Ty, który stojąc po prawicy Boga ukazałeś świętemu Szczepanowi blask Swej chwały, daj, bym wiernie służyć przy Twym Świętym Ołtarzu, mógł wielbić Ciebie ukrytego w Najświętszym Sakramencie z taką samą wiarą, z jaką wielbił Cię święty Szczepan. O Panie, rozpal me serce i umysł pragnieniem Twojej chwały, abym oświecony Twą chwalebnią obecnością mógł Ci wiernie służyć w Twoim Świętym Kościele, a w końcu zyskał szczęście wieczne widząc Cię twarzą w twarz. Amen.

W oktawie Zesłanie Ducha Św.

Ty, Panie, odkryłeś przed nami tę wielką tajemnicę Zbawienia; Ty zechciałeś łaskawie, żebyśmy my, ubodzy i niegodni Twoi służy, zostali sługami Twojego świętego Ołtarza. Ty uczyni nas zdolnymi do tej posługi mocą Ducha Świętego, abyśmy nienagannie stanęli przed Świętym Twoim Majestatem i złożyli Ci ofiarę chwały. Ty bowiem dokonujesz wszystkiego we wszystkich. Spraw też, Panie, żeby za nasze grzechy i za nieświadome błędy ludu nasza ofiara była przyjęta i miła Tobie (*z liturgii św. Bazylego*).

VIII.V Inne modlitwy

Przyrzeczenie Konfraterni

Ofiaruję się Bogu Wszechmogącemu, Najświętszej Maryi zawsze Dziewicy i naszemu patronowi św. Szczepanowi i przyrzekam służyć

najlepiej jak umiem – z szacunkiem, rozumnie i regularnie, dla chwały Boga i swego wiecznego zbawienia.

Módlmy się.

Panie Jezu Chryste, Ty przyszedłeś nie po to, aby Tobie służono, ale aby służyć; Ty, który stojąc po prawicy Boga ukazałeś świętemu Szczepanowi blask Swej chwały, daj sługom Swoim, aby wiernie służyć przy Twym Świętym Ołtarzu, mogli wielbić Ciebie ukrytego w Najświętszym Sakramencie z taką samą wiarą, z jaką wielbił Cię święty Szczepan. O Panie, rozpal me serce i umysł pragnieniem Twojej chwały. Który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Modlitwa o łaskę powołania kapłańskiego

Panie Jezu Chryste, Najwyższy Kapłanie, który powołujesz wybranych, by składali Ciebie w ofierze i pomagali Tobie w dziele zbawienia dusz, błagam Cię, byś udzielił mi tej wielkiej łaski choć jestem tego najmniej godny; spraw bym starannie przygotował się do jej przyjęcia i trwał w czystości i pokorze, abyś wezwał mnie do [kapłańskiej] służby przy Twoim ołtarzu. Amen.

O Maryjo, Matko Boża i również moja najdroższa matko, wyproś dla mnie tą łaskę u Najświętszego Serca Twego ukochanego Syna.

Nigdy nie wychodź z kościoła bez pozdrowienia Matki Bożej. Podejść i uklękni przed Jej ołtarzem lub zwróć się ku Jej wizerunkowi.

Pomnij, o Najświętsza Panno Maryjo, że nigdy nie słyszano, abyś opuściła tego, kto się do Ciebie ucieka. Twej pomocy wzywa, Ciebie o przyczynę prosi. Tą ufnością ożywiony, do Ciebie, o Panno nad pannami i Matko, biegnę, do Ciebie przychodzę, przed Tobą jako grzesznik płaczący staję. O Matko Słowa, racz nie gardzić słowami moimi, ale usłysz je łaskawie i wysłuchaj.

Najświętsze Serce Jezusa – zmiłuj się nad nami.
Niepokalane Serce Maryi – módl się za nami.
Święty Józefie – módl się za nami.
Święty Szczepanie – módl się za nami.

Zapiski uczynione przez św. Tomasza Morusa na marginesie "Księgi godzin", gdy popadł w niełaskę i zrezygnował ze swego urzędu na dworze Henryka VIII.

Daj mi Swą łaskę, Dobry Boże,
Abym miał świat za nic;
Aby myśli moje zdążyły ku Tobie
i bym nie zważał na ludzkie opinie
Abym umiał radować się samotnością;
Abym nie tęsknił za światowym towarzystwem;
Krok po kroku całkowicie odrzucił świat,
I oczyścił swe myśli ze wszystkiego poza Tobą;
Abym nie tęsknił za słuchaniem o sprawach tego świata,
Ale aby słuchanie o światowych wymysłach było mi niemiłe;
Abym z chęcią myślał o Bogu;
Żałośnie wołał o Jego pomoc;
Aby Jego pociecha była mi oparciem;
I abym wytrwale starał się Go kochać;
Abym znał swą niegodziwość i marność;
Uniżył i ukorzył się pod mocną ręką Boga;
Abym oplakiwał moje dawne grzechy;
I dla oczyszczenia z nich abym cierpliwie znosił przeciwności;
I mój czyściec tutaj.
Bym radosny był w utrapieniach;
Bym szedł wąską ścieżką, która prowadzi do życia;
Bym niósł krzyż z Chrystusem;
Bym pamiętał o rzeczach ostatecznych;
Bym zawsze miał przed oczyma mą śmierć, która jest zawsze na wyciągnięcie ręki;
Bym nie bał się śmierci; bym wyobrażał sobie i rozważał wieczny ogień piekła;

Bym błagał o przebaczenie, zanim przyjdzie do mnie Sędzia;
Bym wciąż wspominał mękę, którą Chrystus cierpiał dla mnie;
Bym nieustannie dziękował za Jego dary,
Bym odkupił czas, który straciłem;
Bym powstrzymał się od czezych rozmów;
Bym wystrzegał się bezwartościowych i głupich ucies i radości;
Bym odrzucił niekonieczne rozrywki;
I abym za nic miał dobra tego świata, przyjaciół i wolność,
życie i wszystko inne wobec zyskania Chrystusa;
Bym mych najgorszych wrogów uznał za mych najlepszych przyjaciół,
Gdyż bracia Józefa nigdy nie mogliby uczynić mu tyle dobra swą miłością i przychylnością, ile uczynili mu swoją złośliwością i nienawiścią.
Tego wszystkiego pragnac winien kazdy człowiek
bardziej niż wszelkich skarbów wszystkich książąt i królów
chrześcijańskich i pogańskich, nawet gdyby je wszystkie zebrać
razem i złożyć w jednym miejscu.

IX. Ceremonia przyjęcia Służących przy Oltarzu

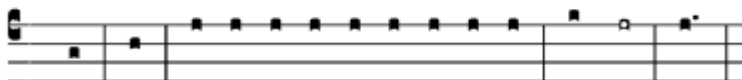
Po Credo (jeśli ceremonia jest podczas Mszy św.) kandydaci klękają na posadzce twarzą do ołtarza w prezbiterium. Ksiądz staje na stopniu skierowany twarzą do nich. Dwóch ministrantów staje w pobliżu, trzymając odznaki na tacce i wodę święconą.

- V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
Wspomożenie nasze w imieniu Pana.
R. Qui fecit coelum et terram.
Który stworzył niebo i ziemię.

Ant.
8g

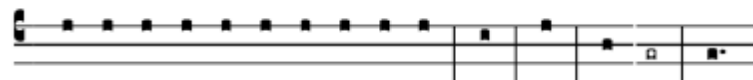
E- a- ti qui habi - tant in domo tu - a Domine.

Błogosławieni, którzy mieszkają w domu Twoim, Panie.

1. Quam di-	lęcta tabernacula tua, Dómine vir-	tú-	tum!
2. Cor me-	um, et caro	me-	a,
3. E- te-	nim passer invénit sibi	do-	mum:
4. Al- tá-	ria tua, Dómine vir-	tú-	tum:
5. Be- á-	ti, qui hábitant in domo tua,	Dó- mi-	ne:
6. Be- á-	tus vir, cujus est auxiliū abs te: †		
	ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacri- má-	rum,	
7. E- te-	nim benedictiónem dabit legislátor, †		
	ibunt de virtúte in vir- tú-	tem:	
8. Dó- mi-	ne, Deus virtútum, exáudi oratióem me-	am:	
9. Pro- té-	ctor noster, aspice,	De-	us:
10. Qui- a	mélior est dies una in átriis	tu-	is,
11. E- lé-	gi abjéctus esse in domo Dei	me-	i
12. Qui- a	misericórdiam, et veritátem díligit	De-	us:
13. Non pri-	vábit bonis eos, qui ámbulant in inno- cén-ti-	a:	
14. Gló- ri-	a Patri et	Fí- li-	o,
15. Si- cut	erat in principio, et nunc, et	sem-	per,

1. Jakże jest miłe mieszkanie Twoje, o Panie zastępów!
2. Serce moje i ciało
3. Nawet i wróbel znajduje schronienie,
4. U Twoich ołtarzy, Panie zastępów,
5. Szczęśliwi, którzy mieszkają w domu Twoim, Panie!
6. Ci także szczęśliwi, którzy od Ciebie otrzymują pomoc, gdy świętą podróż odbyć zamierzili w sercu. Idą przez dolinę zeszlą, a ona dla nich niby pełna źródeł,
7. Tak pielgrzymują ciągle z rosnącymi siły,
8. Panie zastępów, wysłuchaj mą prośbę,
9. Spójrz, obrońco nasz, Boże,
10. Zaiste, lepszy jeden dzień w przedzionskach Twoich,
11. Wolę stać przed progiem domu Boga mego,
12. Albowiem Bóg jest światłem i obroną,
13. On darów swoich nie odmawia tym, którzy chodzą w niewinności.
14. Chwała Ojcu i Synowi
15. jak była na początku, teraz i zawsze

1. concupiscit et déficit ánimam mea in á- tri-	a	Dó-mi-	ni.
2. exultavérunt in-	De-	un	vi- vum.
3. et turtur nidum sibi, ubi ponat-	pul-	los	su- os.
4. Rex meus, et	De-	us	me- us.
5. in saécula saeculó-	rum	lau-	dá- bunt te.
6. in lo-	co	quem pó-	su- it.
7. vidébitur Deus deó-	rum	in	Si- on.
8. áuribus pércipe,	De-	us	Ja- cob.
9. et réspice in fáciem	Chri-	sti	tu- i
10.	su-	per	míl-li- a.
11. magis quam habitáre in tabernáculis	pec-	ca-	tó- rum.
12. grátiam et glóriam	da-	bit	Dó-mi- nus.
13. Dómine virtútum, beátus homo, qui	spe-	rat	in te.
14. et Spirí-	tu-	i	San- cto.
15. et in saecula saecu-	ló-	rum.	A- men.

1. Wzdycha i tęskni ma dusza do Pańskich przedsieni.
2. rwie się radośnie ku Bogu żywemu.
3. i gniazdko jaskółka dla piskląt swoich;
4. mój Królu i Boże!
5. Wszak ustawicznie mogą Ciebie chwalić.
6. urocza, jakby użyźnił ją deszczyk wiosenny.
7. aż Boga Najwyższego ujrzą na Syjonie.
8. usłysz mnie, o Boże Jakuba!
9. wejrzyj na oblicze Twego pomazańca.
10. niż innych tysiące.
11. niżli przebywać w pałacach grzeszników.
12. Pan nam użycz swęj łaski i chwały.
13. O Panie zastępów, szczęśliwy człowiek, który ufa Tobie!
14. i Duchowi Świętemu,
15. i na wieki wieków. Amen.

Ant. Beati qui habitant in domo domo tua, Domine.	Antyfona Błogosławieni, którzy mieszkają w domu Twoim, Panie.
Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison. Pater noster (secreto) V. Et ne nos inducas in tentionem, R. sed libera nos a malo. V. Domine, exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.	Panie zmiłuj się, Chryste zmiłuj się, Panie zmiłuj się. Ojcze nasz (po cichu) W. I nie wódź nas na pokuszenie, R. ale nas zbaw ode złego. W. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej, R. a wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.	W. Pan z wami. O. I z Duchem Twoim.
Oremus. Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere.	Módlmy się. Boże, któryś pouczył serca wiernych światłem Ducha Świętego; daj nam w tymże Duchu poznać co jest prawe i jego pociechą zawsze się radować.
Actiones nostras, quaesumus Domine aspirando praevieni, et adjuvando proseguere ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incipiat, et per te coepta finiatur.	Prosimy Cię, Panie, uprzedzaj nasze czyny Twoimi natchnieniami i towarzyszyć im Swoją pomocą; niech każda nasza modlitwa i każda praca w Tobie ma swój początek i dla Twojej chwały się kończy.

Defende, quaesumus Domine beata Maria semper virgine intercedente, ab omni adversitate familiam; et toto corde tibi prostratam ab hostium propitius tuere clementer insidiis.	Prosimy Cię Panie, byś za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Zawsze Dziewicy strzegł tę rodzinę od wszelkiej szkody i od siideł wroga miłościwie raczył chronić tych, którzy padają na twarz przed Tobą.
---	---

Per Christum Dominum nostrum R. Amen.	Przez Chrystusa Naszego Pana. R. Amen.
--	---

Kapłan pyta kandydatów. Można to czynić grupowo.

Kapłan: O co prosisz?

Kandydat: O błogosławieństwo Boga Wszechmogącego i przyjęcie
do Arcykonfraterni św. Szczepana dla służących przy ołtarzu.

Kapłan: Czy przyrzekasz, że będziesz służył z szacunkiem oraz
przestrzegał zasad Arcykonfraterni?

Kandydat: Przyrzekam. Tak mi dopomóż Bóg.

Kandydat: Ofiaruję się Bogu Wszechmogącemu, Najświętszej Maryi
zawsze Dziewicy i naszemu patronowi św. Szczepanowi i
przyrzekam służyć najlepiej jak umiem – z szacunkiem, rozumnie i
regularnie, dla chwały Boga i swego wiecznego zbawienia.

Błogosławieństwo odznak.

Oremus
Domine Deus virtutem
bonorum largitor et
te humiliter deprecamur et
haec numismata bene + dicere
et sancti + ficare digneris;
suppliciter rogantes ut famuli
tui quieadem in notam
Altarem reverentur inserviendi
volunt induere, tibi officium
pie et fideliter exequantur, et
tandem ad te, coram Altari
sublimi in Caelis, tuae glorie
participes perveniant gaudentes.
Qui vivis et regnas, etc.

R. Amen

Kapłan kropi odznaki wodą święconą.

Kandydaci teraz wstają i klękają na stopniu. Podczas nadawania odznaki ksiądz mówi:

Accipe signum aggregationis
ad sodalitates sancti Stphani,
et eo jugiter interveniente,
vitam sanctam ducere valeas.
Amen.

Módlmy się.
Panie, Boże zastępów, dawco
wszystkiego dobra i każdego
błogosławieństwa, pokornie Cię
prosimy, abyś łaskawie raczył
pobło + gosławić + i poświę + cić
te odznaki. Prosimy Cię, aby
służący Tobie, którzy chcą je nosić
jako znak ich pobożnej służby
przy Twoim ołtarzu, mogli wiernie
i z szacunkiem spełniać ich
obowiązki wobec Ciebie a w końcu
otrzymać udział w Twej chwale
i przyjsć do Ciebie przed Twój
niebiański Ołtarz. Który żyjesz i
królujesz...

O. Amen

Przyjmij znak twojego wstąpienia
do Arcykonfraterni św. Szczepana,
abyś zawsze ciesząc się jego
wstawiennictwem prowadził święte
życie. Amen.

Po przyjęciu kandydaci przyklękają przed Najświętszym Sakramentem i wracają bokami ołtarza na swoje miejsca na najniższy poziom lub na posadzkę prezbiterium.

Oremus
Domine Jesu Christi, qui
venisti ministrari sed
ministrare, qui stans in virtus
Dei dextera ostendisti beato
Stephano claritate fulgida
admirabilem tuam gloriam,
concede quaesumus, ministris
tuis ut eadem fide qua ille, te
colant celatum in augusto
Sacramento, dum sanctis
altaribus tuis fideliter
subministrent, et accende
corda eorum et mentes ad
amorem gratie tue.
Qui vivis et regnas, etc.
Amen.

Czyniąc znak krzyża nad nowo przyjętymi ministrantami, ksiądz mówi:

Bene + dicat vos Deus, et
custodiat corda vestra et
intelligentias vestras, Pater
et Filius et Spiritus Sanctus.
Amen

Ksiądz kropi ministrantów wodą święconą, którzy wracają po tym na swoje miejsca w chórze.

Wszyscy zgromadzeni śpiewają hymn.

Módlmy się.
Panie Jesu Chryste, Ty przyszedłeś
nie po to, aby Tobie służono, ale
aby służyć; Ty, który stojąc po
prawicy Boga ukazałeś świętemu
Szczepanowi blask Swej chwały,
daj sługom Swoim, aby wiernie
służąc przy Twym Świętym Ołtarzu,
mogli wielbić Ciebie ukrytego
w Najświętszym Sakramencie z taką
samą wiarą, z jaką wielbił Cię święty
Szczepan. O Panie, rozpal me serce
i umysł pragnieniem Twojej chwały.
Który żyjesz i królujesz przez
wszystkie wieki wieków.

Amen.

Niech Bóg Ojciec, Syn Boży
i Duch Święty błogo + sławi was
i strzeże waszych serc i umysłów.

Amen.

Hymn do św. Szczepana

C.Meyer SJ

Przekład: Henryk Krzyżanowski

1 O, Szcze - pa - nie, mę - czen - ni - ku, tyś za Pa - na wy - kuś krew.
 2 Tyś Chrys - tu - sa świad - kiem mę - ki, chcąc by ją pa - mię - tał świat,
 3 Cho - ciał w nas za sta - ba wia - ra, by jak Szcze - pan glo - wę dać,

1 W nie - bie zas - ług masz bez li - ku Za - wsze chce - my wiel - bić cię.
 2 o swe ży - cie zbyw - szy lę - ki, ost - rych gła - zów przy - jął grad.
 3 niech się każ - dy pil - nie sta - ra po kres ży - cia w Pa - nu trwać.

1 Ze - by Chrys - tus w two - jej chwa - le u - dział nam doz - wo - lił mieć
 2 Wzo - rem two - im był Zha - wi - ciel, gdyś na mę - kę sro - gą szedł;
 3 W pil - nej służ - bie Zha - wi - cie - la krwią ob - my - ci z Je - go ran;

1 w ser - cu ją no - si - my sta - le, o two - jej krwi świę - wa - ny pieśń.
 2 tyś uj - rza - wszy ra - ju ży - cie, za swych ka - tów mod - lił się.
 3 nie - chaj świat nas nie od - dzie - la od nie - biań - skich słod - kich bram.

X. Prośby arcybiskupa Westminsteru o apostolskie błogosławieństwo oraz odpusty dla Arcykonfraterni św. Szczepana

BEATISSIME PATER,

ARCHIEPISCOPUS *Westmonasteriensis infrascriptus, ad pedes Sanctiatis Vestrae provolutus, humillime supplicat ut Apostolicam Benedictionem digneris Societati Altaris ministrorum Westmonasteriensi impertire, quam in hunc finem instituit ut nimirum juvenes quorum est sacris Ecclesiae ritibus ministrare, tum normam, usum, ipsam historiam harum caeremoniarum exactius discant, tum praesertim ad zelum domus Dei, ad laetum servitium cordis ac corporis coram altari incitentur.*

Quare, etc.

✠ FRANCISCUS BOURNE

L.S.

Archiep. Westmonasteriensis.

Westmonasterii, die 1 Octobris, 1905.

Dilectis filiis fausta quaeque et salutaria a Domino adprecantes Apostolicam Benedictionem peramanter impertimus.

die 5 No. 1905,

✠ PIUS, PP. X.

BEATISSIME PATER,

IN Ecclesia Metropolitana Westmonasteriensi canonice instituta est Sodalitas nuncupata Societas Altari Inserventium Westmonasteriensis sub patrocinio Sancto Stephani Diaconi et Protomartyris, eo fine ut pueri et juvenes, in Ecclesiae Ritibus instituti, sacris functionibus accurate simul et intelligenter peragendis incumbant. Quo magis autem Sodalium fervor et devotio augeatur; ipsa Sodalitas humillime petit ut Sanctitas Vestra eam Indulgentiis ditare dignetur, scilicet tribus Indulgentiis plenariis: una in die aggregationis Sodalium; altera in die festo principali Sodalitatis, nempe die 26 Decembris; tertia in articulo mortis; quatuor Indulgentiis septem annorum et totidem quadragenarum in sequentibus festis: scilicet, Sancti Joannis Ap. et Ev., die 27 Decembris; Sancti Joseph, die 19 Martii; SS. Apostolorum Petri et Pauli, die 29 Junii; et Sancti Michaelis Archangeli, die 29 Septembris: -in super Indulgentia quinquaginta dierum quotiescumque quisque Sodalitae Sacrosancto Missae Sacrificio inservit, necnon quando recitat orationem praeparatoriam ad inserviendum, h.e. Actiones nostras cum Salutatione Angelica Ave Maria.

✠ FRANCISCUS BOURNE

Archiep. Westmonasteriensis.

N. 74120.

Ex Audientia SSmi habita die 22 Maii, 1906

SSmus D. N. Pius Div. Prov. PP. X referente me infrascripto S. Congniti de Propaganda Fide Secretario, benigne adnuere dignatus est pro gratia in omnibus juxta preces, in perpetuum, servatis consuetis conditionibus.

Datum Romae ex Aed. S. C. de Prop' da Fide die et anno praedictis.

Pro Secret^o -J. BRUNI, Offs.

Spis treści (rozdziały).

I. Wprowadzenie - czym jest Arcykonfraternia św. Szczepana?.....	1
II. Historia Arcykonfraterni św. Szczepana.....	4
III. Odpusty udzielone przez św. Piusa X.....	9
IV. Nadprzyrodzona natura Konfraterni i formowanie jej członków.....	10
V. Członkostwo i organizacja Konfraterni.....	12
VI. Materiały potrzebne do zainicjowania Konfraterni.....	15
VII. Jak powinien służyć członek Konfraterni?.....	15
VIII. Modlitwy Arcykonfraterni.....	17
IX. Ceremonia przyjęcia Służących przy Ołtarzu.....	24
X. Prośby arcybiskupa Westminsteru o apostolskie błogosławieństwo oraz odpusty dla Arcykonfraterni św. Szczepana.....	30

Notatki

Notatki